

Nr.1 Jan./Feb. 1993 - 4. årgang

AKTIV PENSJONSTID

Jeg møtte englevakt i Bygdø Allè

Fortalt av Agnes Lohne

I det fine diktet som Ingeborg L. Bø offentliggjorde i nr. 6-1992 av bladet vårt, heter det i de første linjene:

"Har du merka englevakt, du som står med Gud i pakt? Kvar og ein sin engel har, teiknet på ein godkjent var. Engelen vaktar dine steg, støtter opp på all din veg."

Jeg antar at søster Bø har i tanke det faktum Jesus peker på når han sier om de minste i samfunnet, at "deres engel i himmelen ser alltid min himmelske fars ansikt". Matt. 18, 10. I alle fall har jeg alltid trodd at hver enkelt av oss har en engel som har nær forbindelse med vår himmelske Far, og denne engelen ser ikke bare Ham, men også meg. Som

diktet uttrykker det: "Engelen vaktar dine steg, støtter opp på all din veg." Det var slik jeg opplevde det i en av Norges mest trafikerte gater like før siste jul, i Bygdø Allè i Oslo.

Jeg hadde vært i flere forretninger og bar en plaspose med varer og hastet hjemover. I et av Bygdø Allès travle gatekryss sto jeg og ventet på grønt lys

Hør budskapet i egen stue!

En mor på Østlandet sier til oss: "Fullkommenhetskravet fra visse hold har fullstendig forvirret våre to barn. Men nå er det hjelp å få! Pastor Alf Lohnes siste kassett: "Fullkomne i Kristus" viser vei. Her har nå denne erfarne leder og forkynner samlet noen av Bibelens fineste tanker om frelsen. Og budskapet er så enkelt og klart fremstilt at alle kan forstå. Jeg sender kassetten til begge mine barn!" Kassetten kan bestilles fra NBI Studio, Akersgt. 74, 0180 Oslo. Tlf. 22 20 81 05. (Eller tlf. 22 65 55 30.)

Pris Kr. 40,-.

Englevakt (fra side 1)

for å passere. Akkurat idet det røde lyset skiftet til grønt, tok jeg posen med varer som jeg hadde satt ned på fortauet, og begynte de første skritt i gategryset. Da skjedde det noe uventet og uvanlig. Uten forvarsel av noe slag, og uten at jeg hadde opplevd noe lignende tidligere, svartnet det for øynene mine, og jeg kjente at føttene ikke ville bære meg. Alt jeg maktet å si var et svakt: "Hjelp meg! Jeg besvimer!"

Det som skjedde i de neste sekunder står i et svakt lys. Men det jeg vet er at i stedet for et ublidt møte med Oslogatens harde asfalt, grep to hender om li-

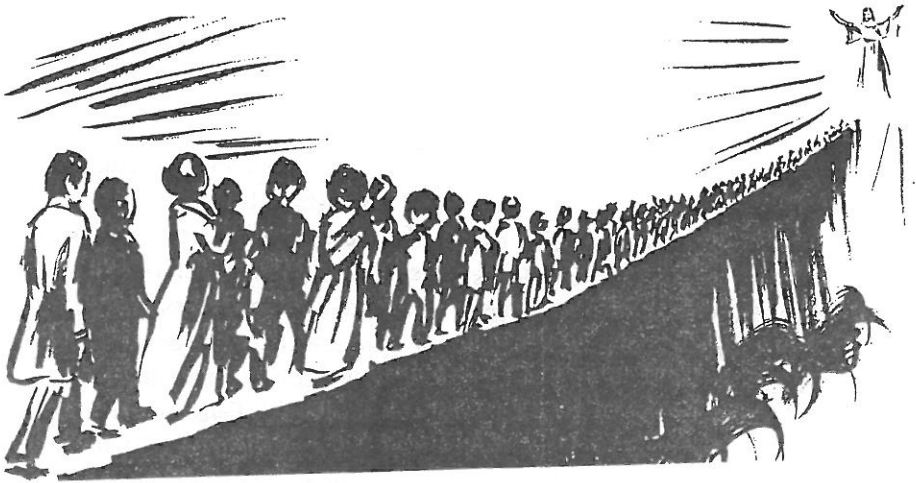
vet mitt og holdt meg stødig, og en vennlig dame-stemme sa: "Jeg holder fast for at du ikke skal falle!" Hun støttet meg over gaten, tok meg inn på en frisørsalong hvor vi kunne ringe etter bil som kunne ta meg hjem. Men da en drosje "tilfeldigvis" kom forbi akkurat da og tok meg med, var jeg kommet så til hektene at jeg regnet med å klare meg selv.

Hvem denne damen var som i rette sekund hindret meg i å falle, hjalp meg over gaten, og ordnet opp så jeg kom i bilen, aner jeg ikke. Jeg vet ikke hvordan hun så ut, hvordan hun var kledd eller om hun presenterte seg. Jeg ville så gjerne oppsøkt henne, takket henne for hjelpen og vist at jeg satte pris på hennes innsats.

Var det "min" englevakt som grep inn i rette øyeblikk? Jeg vet ikke. Hvis ikke, brukte i alle fall Høyere Makter en ukjent person til å gjøre akkurat det som var nødvendig i nøyaktig det sekund det måtte gjøres.

I de følgende få dager besvimte jeg på lignende måte flere ganger i mitt hjem. Men der var det noe å holde seg i, og noen som passet på. Det førte til at syke bilen tok meg til Ullevål Sykehus hvor min mann ble innlagt på samme tid for hjerteproblemer. Vi fikk endog ligge på samme sykeværelse! Men det er en annen historie.

Det jeg nå ønsker å gjøre til mine ord er disse fra Jes. 63, 9: "Hans åsyns engel frelste . . ." Det gjorde Han på sin egen måte for meg, og det takker jeg for!

Sikkerhet i kristenlivet

Av Johan Elisenberg

Vår Herre og Mester gir oss mange gode og rike løfter i sitt ord som gjør at vi kan få full sikkerhet om vår frelse og salighet. Likevel er det altfor mange av oss - selv om vi er knyttet til menigheten - som er redde og usikre på fremtiden og engstelige for hvordan det skal gå i dommen. Skremmende tanker og følelser trenger på. "Jeg strekker ikke til," eller "jeg er ikke god nok," er tanker vi ofte gir uttrykk for. Og vi har vel alle møtt tankekorset: "Jeg har vært en kristen i mange år, men er ikke blitt bedre," når vi prøver å vurdere vår egen "kristelighet".

Etter 56 år som en troende kristen er jeg i de senere årene blitt mer og mer opptatt av hva Kristus gjør for meg enn hva jeg gjør for ham. La oss derfor i dag ta frem noen av de enkle løfterrike ord fra Herren om hva han gjør for oss. Bak alt det han sier og gjør ligger hans levende, udødelige interesse for å frelse oss inn i sitt rike når han kommer for å hente sine barn. Herren er mer interessert i å frelse oss enn vi selv er i å bli frelst!

Vårt store problem er synd og alt det synden fører med seg. Syndproblemet er alles problem. Dette kjenner him-

melen så altfor godt til, og vår Herre og Frelser har tatt høyde for dette i sin altomfattende frelsesplan. Han vet hva synden har gjort med mennesket - med vårt vesen, vår natur, våre holdninger. Gud vet at ingen av oss kan frelse oss selv. Derfor var det han sendte Jesus Kristus til jorden for å sone synderens straff og dermed betale for verdens synd og skyld. Han tok den dødsdømmes straff på seg.

Dette fører oss inn i forsoningens vidunderlige emne. "Herren Jesus for-

**"Hvem kan anklage
dem som Gud har utvalgt?
Gud er den som frikjenner,
hvem kan da fordømme?"**

sonte verden med seg selv." (2 Kor.5,19.) Ved å gjøre dette tilregner han oss ikke våre misgjerninger, men "han overga ordet om forsoningen til oss".

Ordet om forsoningen er kjernen i forkynnelsen av det evige evangelium. "Han forsonte verden med seg selv". I denne forsoningen er du og jeg inkludert. Det andre kjernepunktet i frelsesplanen er nåden, like sentralt og like altomfattende som forsoningen. "For av nåde er dere frelst ved tro. Det er ikke deres eget verk men Guds gave." (Ef.2,8.) Denne teksten er overveldende. Frelsen er ikke et resultat av vår effektivitet. Den er en gave fra Gud. Den er blitt gitt til oss og det er opp til oss å ta imot den. Hva mer kan vi syndige, skrøpelige mennesker øn-

ske oss? Nåden er vår eneste sikkerhet for et evig liv. Tar vi ikke imot nåden, er selv forsoningen forgjeves. "Se til at det ikke er noen som lar Guds nåde gå fra seg." (Heb.12,15.)

Til tider kan det være vanskelig for oss å forstå at livet i Kristus er en prosess han utfører for oss. "Jeg er viss på at han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den helt til Jesu Kristi dag." (Fil.1,6.) Tenk om hver og en av oss ville ta imot dette løftet og denne forsikringen med tillit og overbevisning! Ved sin Ånd og gjennom sitt Ord har Kristus begynt å arbeide med oss. Gjennom troen og dåpen aksepterer vi hans anstrengelser for å redde oss. Dag etter dag fortsetter han sin gjerning i oss. Denne gjerningen skal han fullføre. Dette må vi tro!

Men når tvilen kommer med sine anklager om dommen, hva svarer vi da? Svaret er lagt i vår munn av Herren selv: "Hvem kan anklage dem som Gud har utvalgt? Gud er den som frikjenner, hvem kan da fordømme?"

Jesus Kristus døde, det er riktig, men han gjorde mer enn det. Han sto opp igjen og sitter ved Guds høyre hånd. Der går han i forbønn for oss. Jesus, vår Herre, går i forbønn for oss! Kan du tenke deg noe bedre? En levende Frelser har en levende interesse for din frelse! Bibelen viser oss den trygge og gode veien vi skal gå. "La oss derfor med frimodighet tre frem for nådens trone, så vi kan få miskunn og finne nåde som gir hjelp i rett tid."

Det finnes ikke ett menneske i denne

Vi kjenner ikke andres prøvelser

I Miriam Woods spørsmål- og svarspalte i vårt samfunns hovedorgan, finner vi følgende:

Spørsmål: "Jeg føler at jeg har så mange flere prøvelser enn andre kristne. De kommer på så mange måter; mye sykdom, barn som har forlatt menigheten, lav inntekt, og mange andre vanskeligheter. Det er vanskelig for meg å tro at Gud elsker meg så høyt som andre mennesker."

Svar: "Jeg håper du ikke blir fornærmet når jeg sier at de fleste av oss føler likedan, i alle fall av og til. Men

poenget er at vi ikke kjenner alle de prøver andre må gå igjennom. Dette har jeg begynt å forstå etter at jeg prøvde å besvare spørsmål i denne spalten.

Det er uten tvil sant at noen mennesker ikke er utsatt for Satans vrede så mye som andre, men husk at Gud ikke har forlatt deg. Når Jesus kommer igjen vil alt bli oppklart. Vi skal se at prøvene her på jorden egentlig var ubetydelige i forhold til himmelen og den nye jord. De vanskelighetene vi opplevde her vil blekne så mye at vi ikke engang husker på dem".

Sikkerhet i kristenlivet (forts. fra side 4)

verden som er utestengt fra nådens trone. Fordi Gud elsker alle mennesker og vil frelse alle, har han lagt frelsesplanen slik til rette at vi alle kan forstå hvordan vi kan bli inkludert i hans frelse. Hans plan for vårt evige liv bygger på forsoningens og nådens gjennomgripende kjærlighet. Den er tilstrekkelig for alle syndere og for hver eneste synd.

I Bibelens siste bok skildrer Johannes syndens drama ned gjennom alle tidsepoker. Han begynner med synden i Edens hage og tar oss med helt til jordens siste dag. På denne lange reisen møter vi nasjoner, konger og fyrster og mange, mange enkeltmennesker i kamp mot synden og selvet - mennesker som har seiret ved hans nåde. Når syndens

drama er utspilt trer Jesus frem på universets talerstol og roper med sin rungende stemme: "Kom! Og den som hører det vil si: Kom!" (Åp.22,17.) I Frelserens innbydende "kom" og i brudens svar "kom" ligger det en fortrolig samhörighet mellom Jesus og oss mennesker. I århundrer har han stått der og ropt sitt "kom". Nå har han fått svar. Frelsesplanens store under er blitt stadfestet. Livets vann er blitt gitt oss for intet - uforskyt. La disse ord synke ned i ditt hjerte og sinn. Så forunderlig det er, frelsen er din! Du kan være sikker på at det er slik. Du kan være trygg på at frelsen er din. Den som kommer til ham vil han aldri støte bort.

Det er nåde over nåde!

Danske adventister ser på harde fakta.

Formannen og sekretæren i den nye danske Union av menigheter, brødrene Gunnar Pedersen og Philip Philipsen, sendte den 16. desember 1992 et meget åpenhjertig brev til alle danske adventister om situasjonen for vår menighet i Danmark. De sier med Nehemias: "Vi er i stor nød." (Neh.9,37)

De peker på tre årsaker til at de blant annet har mistet store institusjoner som Skodsborg, Nutana og Dansk Bokforlags trykkeri. Disse tre årsaker kan sammenfattes i: 1. "Tidernes ugunst," 2. "Ideologisk svækkelse," og 3. "Råd fra Profetiens Aand og våre egne regler omkring låntagning er ikke fulgt."

Ett av de mest dramatiske fakta som brevet peker på er at det danske Sundhedsbladet har gått med et årlig underskudd på kr. 600.000. Det skal derfor avvikles i 1993. Men man arbeider med å utgi et felles kvartals-helseblad i samarbeid med England, Holland og Sverige. Det vil bli trykt på ett sted, med felles illustrasjoner, men med lokal tekst for hvert land.

Det mest nedslående er imidlertid at medlemsantallet i menigheten i Danmark i løpet av de siste 30 år er redusert med 1000 medlemmer. Dette faktum gjør evangelisme til en absolutt nødvendighet. Aldersforskjellen på dem som er igjen gjør at en konsentra-

sjon om arbeid som gir resultater i form av ny vekst, må skje nå.

Disse og andre fakta til tross, inneholder brevet tro på at situasjonen kan og vil bli mestret. Et lyspunkt er spesielt at en adventist som gir kr. 3500 som gave til samfunnets gjeldsnedskrivning, på sin selvangivelse kan trekke kr. 3000 fra på inntekten. En slik ordning har vi dessverre ikke i Norge.

Responsen på brevet har vært sterk. Helge Andersen opplyser i februarnummeret av det danske menighetsbladet at inntil den 31. desember 1992 hadde det kommet inn gaver på over en million danske kroner. Gavene kom fra danske trossøsken til hjelp for en menighet i "stor nød".

Gigantisk evangelisme planlagt i Øst.

I dette året vil Adventistsamfunnet forsøke det største evangeliske fremstøt noensinne i det tidligere Sovjetunionen. Det mest dramatiske blir en planlagt evangelisk virksomhet i Moskva Olympiske Stadion som har 35.000 sitteplasser. Her vil en av våre mest fremgangsrike evangelister, pastor Mark Finley holde en serie offentlige møter mellom 25. juni og 31. juli. Ellers i de tidligere sovjetiske områder planlegges 240 evangeliske virksomheter av utenlandske predikanter og loka-

le arbeidere. Lederne tror at ca. 25.000 nye medlemmer vil bli vunnet gjennom denne aktiviteten!

Finleys møteserie vil også bli en evangelisk skole for 150 pastor-evangelister fra forskjellige steder på jorden. Det vil bli bruk for 300.000 bibler i virksomhetene.

Nye rettigheter feiret i Spania.

I det overveiende katolske Spania ble det den 6. november 1992 feiret en avtale mellom ledere av katolske, evangeliske, muslimske og jødiske organisasjoner på den ene side, og politiske ledere på den andre. Det var en bestemmelse om å gi alle etablerte samfunn samme frie religiøse rettigheter i landet. Tidligere var fulle rettigheter forbeholdt Den katolske kirke.

Kirkene rommer nesten hele menigheten.

Vår verdensstatistikk for året 1991 viser at Adventistsamfunnet eier 33.528 kirkebygninger, spredt over hele kloden. Disse har tilsammen nesten seks millioner sitteplasser. Vårt samlede medlemstall er nå over syv millioner.

Aron og Hur klubb

Trett av å høre noen av sine venner kritisere Adventistsamfunnet, har en lege i California organisert en ny klubb som han kaller "Aron og Hur

Klubben". Da han hørte en nabo uttrykke sterk kritikk av samfunnet, spurte legen om han noengang hadde skrevet til konferensformannen, unionsformannen eller Divisjonen, og anmodet om deres svar på kritikken.

Da naboen ikke hadde det, organiserte legen sin klubb. På medlemskortet har han trykt ordene i 2 Mos. 17,12 og følgende sitat fra Ellen G. White: "Mange takker Gud for sannheten, men så stiller de spørsmål og finner feil ved de redskaper himmelen har pålagt å lede og føre dem til hva de er, eller hva de burde være. Det ville behage Gud mye mer om de gjorde som Aron og Hur, og holdt hendene oppe for dem som bærer de store og tunge byrder som arbeidet for Guds sak krever." Vitnesbyrd. 1.bind, s.527.

På kortet er det også en oppfordring til å be for våre ledere hver morgen, og nekte å motta post fra personer som ser det som sin misjon å angripe samfunnet. Send brev til dem med beskjedent: "Vennligst fjern mitt navn fra adresselisten!"

**Jeg vil gi dere et nytt hjerte
og la dere få en ny ånd inne i dere.
Jeg vil ta stenhjertet ut av kroppen deres
og gi dere et kjøtt hjerte isteden.**

Arvid Dyresen:

DA GUD GREP

Det jeg vil fortelle om hendte den 22 oktober 1946. Når jeg kan tidfeste det så nøyaktig, er det fordi jeg hadde avlagt førerprøven for bil dagen i forveien i Alta i Finnmark. Jeg var nær to og tyve og et halv år gammel. Året før var jeg kalt til å assistere Magne Rosèn på Indre Senja, og det var like før jeg skulle flytte til Balsfjord for å ta opp arbeidet der.

Men før flyttingen ba bror Paul Frivold meg bli med på en høstinnsamlingstur til Finnmark. Han var da formann i Nordnorsk Konferens. Nå hadde det seg slik at Frivold nettopp hadde kjøpt seg en "sammensatt" bil av bror Harald Hansen i Tromsø. Bror Hansen hadde kjøpt en del brukte biler, hovedsakelig Opel Olympia 1938-modell. Det var den siste firedørsmodellen laget av dette merket. Bilen var forholdsvis trang med fire ganske smale dører.

Turen gikk greit nordover og endte opp i Alta. Det gikk også ganske bra i høstinnsamlingen uten at jeg kan huske beløpene. Dagen kom da vi begynte tilbakereisen til Tromsø. Veiene var ikke rare den gangen, like etter krigens slutt. Nær sagt alle broer var sprengt. Og det var laget provisoriske trebroer de fleste steder. Vi måtte kjøre bratt

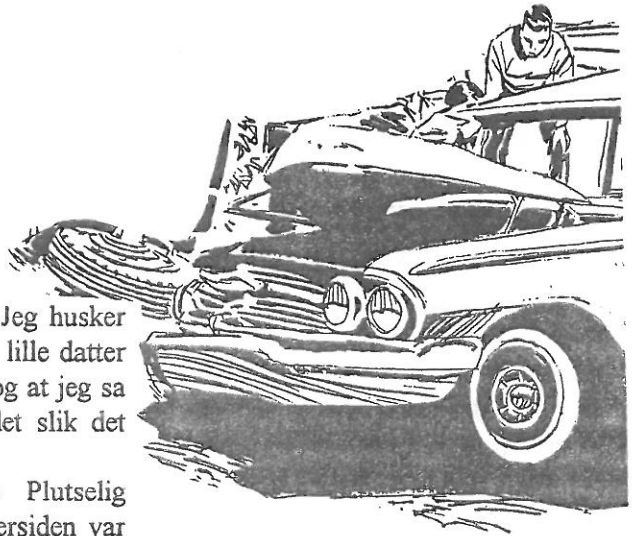
ned til elvene, så forsiktig over trebroen og så gi gass for å komme opp igjen på den andre siden.

Om kvelden bestemte vi oss for å overnatte på et pensjonat i Sørkjosen i Nordreisa. Om morgenen ble vi enige om at Frivold skulle samle i Sørkjosen, mens jeg skulle kjøre tilbake til Storslett hvor det var en tettbebyggelse.

Om natten hadde det snødd ganske mye, og da lastebiler hadde kjørt frem og tilbake med steinlaster utover morgenen, var det meget glatt på veiene.

Like før Storslett skulle jeg passere Nordreisaelven over en bro, en av de få som ikke var sprengt. Veien gjorde en 90-graders vinkel inn på broen. Det var meget glatt, og det fantes ikke rekkverk av noe slag. Jeg mistet styringen og kjørte ut. Først kom en ganske bratt skråning, deretter et brokar på 3-4 meters høyde. Bilens front traff en steinhelle i vannkanten, gikk helt rundt og havnet på taket i elven som gikk stri i høstflommen. Alle vinduer ble knust og bilen lå på taket helt under vann. Jeg satt godt kledd med vinterfrakk, beksømstøvler og votter. Straks begynte jeg å sluke vann, og naturlig nok slo jeg rundt meg for om mulig å komme ut. Sekundene der nede

INN

bilen har jeg aldri glemt. Jeg husker jeg så for meg min kone og lille datter Laila på ett og et halvt år, og at jeg sa til meg selv: "Arvid, var det slik det skulle ende?"

Men slik endte det ikke. Plutselig merket jeg at døren på førersiden var åpen. Jeg var ikke sen om å komme meg ut. Jeg karret meg opp på land og fikk kastet opp vannet jeg hadde slukt. Da vi neste dag fikk heist opp bilen, viste det seg at taket var trykket kraftig ned. Det gikk ikke an å sitte mellom rattet og taket. De øvrige tre dørene var ikke til å rikke. Bare førerdøren gikk opp, og alle vinduene var knust. Jeg har aldri vært i tvil: **DET KUNNE IKKE HA VÆRT NOE ANNET ENN EN HERRENS ENGEL SOM SLAPP MEG UT!**

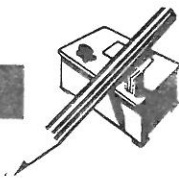
Naturlig nok gruet jeg meg til å fortelle bror Frivold hva som hadde hendt. Men han var bare glad på mine vegne at det hadde endt så bra, og han fikk tak i en annen bil ikke så lenge etterpå.

Jeg husker da vi måtte ta bussen tilbake til Tromsø, at jeg satte meg på nærmeste stol ved døren, slik at jeg raskt kunne komme ut om noe skulle hende. Siden har jeg alltid følt noe spesielt når jeg har kjørt på veier langs

vann og over broer. Det har også gått sterkt inn på meg når jeg har lest, eller sett på TV om mennesker som har kjørt av veien i vann eller elver og har druknet. Det er som jeg har levd min egen erfaring opp igjen.

I 45 år har jeg eid en bil og har kjørt hundretusenvis av kilometer. Det har aldri hendt noe av betydning. Men jeg har alltid kjørt meget forsiktig på glatte veier, og prøvd å holde meg til fartsgrensene. I dag, og mange ganger i mitt liv, har jeg takket Gud for den erfaring jeg fikk som to og tyveåring. Jeg har vært takknemlig for at han har bevart og ledet meg gjennom de mange år i Hans tjeneste.

Broen over Nordreisaelven står der ennå og brukes som gangvei. En ny bro er bygget et stykke nedenfor. Da jeg for få år siden reiste med bil den samme veien, kjørte jeg opp til den gamle broen. Der tilbrakte jeg hadde noen minutter i stille andakt og ettertanke.

Hundrevis nyter pannekaker og helsedrikk hos pensjonistektepar.

Aslaug og Peder Reseth i Molde er to av våre aktive pensjonister som får tid til utrolig mye. I sentrum av byen driver de en velforsynt helsekostforetning, og av kommunen kjøpte de eiendommen Storlia oppe i høyden over byen med en storslagen utsikt over Moldes skjønnne beliggenhet. Eiendommen holdt på å forfalle, men de satte den i god stand, og nå driver de en interessant aktivitet her. En stor del av året tilbyr de blant annet pannekaker og varm drikk til søndagsgjester. Menesker som kommer for turens skyld og for å nyte været og den uforglemmelige utsikten.

De som vil kjøpe vanlig te eller kaffe, blir tilbudt en helsedrikk i stedet. Det er Aslaugs egen "brygghemmelighet", og faller i god smak. Antallet besøkende bare øker. På vanlige søndager kan det være 100 eller mer, og på spesielle søndager kan det være opp til 500-600 som nyter pannekaker og helsedrikk på Storlia!

Begge finner tid til innsats i menighet. Peder har lenge vært forstander, men nå er han sekretær og kasserer i menighet. Når det passer, trer han til og taler ved sabbatsgudstjenesten.

Aslaug tar fellesoverhøringen i sabbatsskolen. Hun er dessuten leder for velferdsavdelingen og menighetens informasjonssekretær.

Vi er stolte av disse to, og av de mange andre menighetsmedlemmer som alltid er villige til å gjøre en innsats, både innenfor og utenfor menighet.

Mystikken om vår kirke-nabo i Oslo avslørt!

Adventister som har gått i Adventkirken Betel i Akersgt. 74 gjennom årtier, har ofte spekulert på hva slags kirke det er som ligger i nærmeste naboskap. Den ligger i Thor Olsens gate et par stenkast fra vår kirke. Men aldri har vi vel sett en gudstjeneste der, eller folk komme til den pene og velholdte kirken. Hva var meningen med et tiltalende kirkebygg i sentrum av Oslo som tilsynelatende aldri ble brukt?

Søndag 27. desember ble mysteriet løst. Aftenposten skriver at for første gang kunne medlemmer av Den Gresk Katolske kirke på Østlandet holde gudstjeneste i sin kirke i Thor Olsens gate. I strålende fargeprakt, med vakker gresk sang og velduftende røkelse, holdt de sin gudstjeneste ledet av en ortodoks prest fra Gøteborg. Hovedpersonen var en liten baby som førtes

til dåp. Avisens journalist skriver at hun skrek høyt og intensivt i den 80 minutter lange seremonien, og ikke minst da hun splitter naken ble senket ned i den store døpefonten og dukket under i vannet. De gresk-ortodoks troende tror nemlig på nedsenking i vannet ved dåp, også for små babies. Bestenkelse brukes også noen steder. Med alle tilflyttinger av medlemmer fra greskkatolske land blir det nå kanskje en ny tid for denne trosretningen i Norge, med ny aktivitet for vår nabo i Oslo sentrum.

Katolsk orden i Norge tapte millioner.

Også katolske organisasjoner har tapt store pengesummer. Franciskus-søstrene i Bergen plasserte 12 millioner kroner i Investa, og har nå sannsynligvis mistet alt sammen ved selskapets fall. Søstrene diskuterer ikke hvem som er årsak til fadesen, for generalforstanderinnen påtar seg hele ansvaret. Hun sier til Vårt Land: "Det er vondt, men jeg tar det hele og fulle ansvar. Vi må nå selge bygninger for å klare oss."

Pensjonert norskamerikaner presenterer revolusjonerende oppfinnelse.

Arnold Lund, som mange av oss husker fra hans oppvekst i Olso, var blant annet kjent for mange av sine gode fargebilder som ofte prydet forsiden av Sunnhetsbladet og Tidens Tale. For 20

år siden dro han til USA. Der har han blant annet drevet med oppfinnelser i trykkeribransjen, og nå besøker han Norge i forbindelse med en større oppfinnelse som han mener vil drastisk påvirke utnyttelsen av vindkraften til strøm. Til Aftenposten sier han at oppfinnelsen består av en vindturbin som koster halvparten av dagens vindmøller, krever mindre plass og produserer betydelig mer enn den nåværende teknologi. Tester har bevist at den fungerer, og i mars starter produksjonen i California, USA. Lund prøver nå å interessere norsk industri i prosjektet.

Arnold Lund har for lengst nådd pensjonsalderen, men han er full av nye ideer og nytt initiativ. Vi ønsker ham lykke til med produktet!

JELØY KURBAD vokser seg solid

Jeløy Kurbad ved Moss er en av våre helseinstitusjoner som har mye å være takknemlig for. De har så og si hundre prosent adventistpersonale. Det er en gruppe positive medarbeidere som hver arbeidsdag samles til morgenandakt for å be om Guds signing over stedet, over pasientene og over arbeidet som skal gjøres.

Det så en tid vanskelig ut for videre lønnsom drift, da de i begynnelsen av 1992 fikk brev fra Helsedirektoratet om at de bare kunne bli godkjent for 45 senger i klasse 2 med redusert refusjon.

Saken ble et bønneemne ved morgenandaktene, samtidig som det ble sendt en klage på avgjørelsen, vedlagt arkitekttegninger til nødvendige forbedringer, med anbefaling fra Fylkeslegen. Dette resulterte i at Helsedirektoratet forandret sin avgjørelse, og de fikk 47 senger i klasse 1. Denne avgjørelsen ble det også klaget på, og nye tegninger ble sendt inn. Resultatet ble at hvis de foreslåtte forbedringer med trappeheis, handicaptoaletter etc. ville bli utført, ville Helsedirektoratet godkjenne institusjonen i klasse 1 for 70 senger.

Det er klart at dette var en meget oppmuntrende og gledelig meddelelse som ga ny optimisme og pågangsmot både for ledelsen og hele personalet.

Arbeidet med de nødvendige forbedringer som blant annet gir 23 nye senger, mange med eget toalett, er i full gang. Kontorene er flyttet over til aneksbygningen, og når dette skrives er 7 nye senger tatt i bruk, og de øvrige kommer til å bli ferdig i løpet av 5 til 8 uker. En oppspart kapital på vel en halv million kroner vil imøtekomme det aller meste av disse forbedringer.

Morgenandaktene er preget av takk til Gud for hans hjelp og ledelse i denne sak. Arbeidsplassene er sikret, idet man regner med et jevnt godt belegg.

Pastor Arne Friis som er kapellan her, har hatt to års permisjon for et oppdrag for ADRA i Sentralafrika. Han ventes hjem i begynnelsen av

april. I hans permisjonstid har pensjonerte predikanter tatt tøm som avløserer i kapellantjenesten. I sommertiden har også predikantspirer fra Newbod avløst.

Erling Olsen som i mange år har vært økonomisjef på Jeløy Kurbad, er nå valgt til direktør etter Fridtjof Åsheim som var sjef her i ca. 20 år. I løpet av de ca. 20 år vi har drevet stedet, er omkring 20 mennesker vunnet som et resultat av tilknytning til Jeløy Kurbad.

På tross av det reduserte sengetallet i deler av det siste året, som oppsto på grunn av Helsedirektoratets nye krav, har belegget likevel vært ca. 99%. Det har gjort at året er avsluttet med et pent overskudd. Det råder optimisme og en god ånd her. Den kommer ofte til uttrykk fra de mange tilfredse pasienter. Dette gleder oss alle.

Paul Frivold.

SDA-Arbeideres Pensjonistforening

innbyr til stevne
i Betel, Akersgt 74

søndag 28. mars kl. 11.00.

Velkommen!

Et videre utsyn, mer erfaring.

Er de for like, disse som skal styre landet vårt . . . ? 40-åringene er den generasjon i Norge som vet minst om hva arbeidsledighet og utdanningskøer betyr. . . . Vi ville faktisk følt oss roligere om det hadde sittet en sekstiåring eller to blant partilederne.

Vårt Land.

Clinton frykter ikke pensjonister!

Amerikas nye president, Bill Clinton, fremstår som en av de yngste noensinne valgt til denne stillingen som er en av de viktigste i verden akkurat nå. Clinton kom til verden 19. august 1946 og har fylt 46 år. I Aftenpostens liste over 14 personer som fyller nøkkelstillinger i administrasjonen, finner vi at de fleste er omkring femtiårsalderen. Men det finnes også bemerkelsesverdige unntakelser.

Som finansminister, med ansvaret for landets skakk-kjørte økonomi, har presidenten valgt juristen Loyd M. Bentsen. Han har fylt 71 år, og har rik erfaring som både visejustisminister og viseutenriksminister. Han passerte amerikansk pensjonsalder (65) for seks år siden!

Som utenriksminister for å veilede Amerika gjennom de høydramatiske

utenriksproblemer, valgte Clinton advokat Warren M. Christopher. Han er 67 år gammel, så også han er vel over pensjonsalderen. Aftenposten for 20. januar har hele listen med bilder og data.

Vi kan bare ønske Clinton lykke til med rådgivere både fra den unge garde og fra erfarne og garvede eldre menn!

Rett til å stemme, men ikke representert!

Alle kommuner ble pålagt å opprette eldreråd fra 1. januar 1992. I Oslo har hver bydel sitt eldreråd som består av fra fem til ni personer. Selv om 20% av alle stemmeberettigede i Norge er alderspensjonister, er eldre mennesker nesten ikke representert i kommunestyrene. Derfor har stortinget sett det nødvendig å lovpålegge kommunene å opprette eldreråd. Det er partipolitisk uavhengig og er kun et rådgivende organ for kommunen.

Alle kommunale saker som angår eldres levekår skal forelegges eldrerådet før beslutning foretas i kommunen. Rådet skal også på eget initiativ ta opp saker som angår eldre.

Aftenposten 29.des.92.

Jeg gleder meg til neste nummer!

Det gleder oss når Guri Hage fra Kristiansund N. skriver i et koselig brev: "Hilser dere og takker hjerteligst for bladet. Jeg gleder meg hver gang det kommer. Leser det ikke bare en gang, men flere ganger. Siden gir jeg det til en eldre dame som ikke er så sprek. Hun er så glad for bladet, for hun har en gang vært iblant oss, og har ikke mistet troen på budskapet. Det er med glede jeg sender vedlagt en støtte for saken."

En annen vi ikke oppgir navn på, skriver: "Jeg sender en sjekk som takk for "AKTIV Pensjonstid", som jeg setter stor pris på. Jeg er sjelden i Adventkirken på grunn av benbrudd. Jeg er meget alene, og i ensomheten er det ille ikke å ha noen å dele tankene med. "AKTIV" hjelper i slike stunder! Jeg gleder meg til neste nummer av bladet."

Olav og Inger Høyven skriver fra Oregon i Amerika og takker for Onsrud-treffet. Fint arrangement, herlig mat og fin servering. . . . "AKTIV" leste vi hos venner, og ville så gjerne få det tilsendt. Vedlegger støtte til bladet." (Selvsagt setter vi dem på abonnementslisten.)

Det er på langt nær alle som skriver en hilsen på sjekken, girokortet eller bankanvisningen, men se på denne lange listen av venner som på eget initiativ støtter utgivelsen av bladet vårt: Solveig Tillgren, A. Christiansen og J. Sehested i Halden. Esther Tobiassen,

Kristiansand; Ruth Lindflaten, Porsgrunn; Aksel Knudsen, Kalandseid; Lilly Johansen, Sandnes; Willy Jordahl, Lillehammer; Arthur Pettersen, Volda; Petra Østensen, Høyanger; Åse Fjelmberg, Sarpsborg; Esther Møllergaard, Oslo; Lilly Kirk, Mysen; Åse Carlsen, Oslo; Kjell Ekeberg, Oslo; Ruth Beckhaug, Lillehammer; Kristoffer Krogs vold, Moss; Ole Chr. Bjerkan, Røyse; Signy og Kristian Hogganvik, Skotselv.

Vi har på langt nær fått med alle hyggelige kontakter. Men kanskje vi fortsetter i neste nummer. Hver enkelt som støtter bladet, mottar kvittering og takk fra kassereren, Paul Frivold.

UFULLKOMMEN

"Ved våre egne gjerninger er det umulig å oppnå fullkommenhet. Den sjel som ser Jesus i tro, forkaster sin egen rettferdighet. Han ser seg selv som ufullkommen, sin anger over synd som utilstrekkelig, hans sterkeste tro som bare svakhet. Hans største offer blir bare en liten ting, og han synker ned i kne i ydmykhet ved korsets fot. Med forbauselse hører han budskapet fra Kol. 2,10: "I ham er dere blitt fylt". Han opphører med å søke noen godhet i seg selv, eller utføre noen god gjerning for å oppnå noen fortjeneste hos Gud".

EGW i Ministry Aug.-92 s. 6.
Reflecting Christ s. 208.

Sunnhetsbladet tar nytt initiativ.

Hatten av for Sunnhetsbladet! Først og fremst har bladet fått et nytt og friskt utseende og et meget lesverdig innhold. Men nå følger bladet opp leserkontakten med tilbud fra Norsk Bibelinstitut, brevskolen vår som vi pleier kalle denne institusjonen. Sunnhetsbladets redaktør gir i bladets spalter en serie fristende tilbud om helsekurs for bladets abonnenter. På en eneste dag meldte det seg 60 til dette kurset! I løpet av en måned meldte 150 seg på! Og hittil har over 400 av Sunnhetsbladets abonnenter meldt seg på til kurset "Helse for kropp og sinn" som brevskolen gir. Når vi vet hvor mange brevskole-innbydelser det skal deles ut for å få en eneste elev innmeldt, er disse resultatene overveldende!

Hemmeligheten er åpenbar. De som melder seg, kontakter Sunnhetsbladets redaksjon, ikke direkte til brevskolen. Det er nemlig Sunnhetsbladet som tilbyr helsekurs! Bladet kjenner de og det har de tillit til. Brevskolen vil disse fire hundre og flere lære å kjenne etterhvert, og lære å sette pris på! Og tenk bare hvilken anledning brevskolen nå har til å tilby disse elevene skolens mange andre kurs!

Vi tillater oss å foreslå at Tidens Tale gjør noe lignende for sine abonnenter. Der skulle det være en selvfølge at brevskolens bibelkurs ble tilbudt. Og

også her bør abonnentene melde seg på til bladets redaksjon som de kjenner og har tillit til, og ikke til en ukjent brevskole.

Og hvor kommer nærradioen inn? I mange land anser man at radioens viktigste oppgave består i å skaffe elever til brevskolen. Det er dette oppfølgingsarbeidet som gir de beste resultater. Og antallet som melder seg på direkte til radioen, vil fortelle noe om radioens betydning og virksomhet som må være uvurderlig. Flere steder har ett-minutts reklame, såkalte "spots" vært meget effektive. Her må radioen og brevskolen samarbeide om den beste utformning av slike spots eller annen form for reklame. Men også her gjelder det at det er radioen som tilbyr kursene som sitt eget tilbud.

Initiativet fra Sunnhetsbladets redaktør innbyr til etterfølgelse!

A.L.

AKTIV PENSJONSTID

Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening. REDAKTØR: Aif Lohne, Olav Kyrres gt. 13, 0273 Oslo, Tlf.: (02) 446502. LAYOUT OG PRODUKSJON: Alfred C. Berger. SDA_ARBEIDERES PENSJONISTFORENING: FORMANN: Pastor Johan Elisenberg, Nordåssløyfa 29 A, 1251 Oslo, Tlf.: (02) 617319. SEKRETÆR: Pastor Alfred C. Berger, Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand, Tlf.: (09) 939180. KASSERER: Pastor Paul Frivold, Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse, Tlf.: (067) 37489.

Støtte til foreningens arbeid, eller gaver til bladet sendes til kassereren over postgirokonto nr. 0824 0760852 eller over bankgirokonto 6142.05.36452.

Monolog til en god venn

Av Odd Grythe

Du rare, gamle hjerte mitt!
imellom kan du smerte litt,
og hoppe litt, og stanse litt
og stoppe litt, og danse litt.
Da setter jeg meg stille ned
så også du kan få litt fred.
Når du velvilligst roer deg
da sitter jeg og kroer meg
og tenker: Takk for hvert et slag
du slo for meg, for hver en dag
du sendte blodets varme strøm
igjennom meg, til dåd og drøm!

Tenk for en jobb som du har hatt
som sto'i både dag og natt!
Rundt søtti slag for hvert minutt,
vel fire tusen uavbrudt
hver time; - og - ja, kall det løgn -,
men hundre tusen i et døgn!
og i ett år: Nær trettisju
mil'joner ganger banker du!
og nå, som jeg er sekstini
vil hjertets taksameter gi
en samlet sum på - pr. i dag -
to komma seks mil'jarder slag!!

Og ennå gir du ikke opp!
vel, engang må du jo si stopp;
litt sliten etter livets spill
og alt du skaffet krefter til.
og litt vemodig, kjære du,
vi kommer mange ting i hu:
- De bratte kneikers lykkeland,
- De hete netters uforstand,
- De gylne festers lange rad,
- De grøsse-kalde morgenbad. . . .
Alt holdt du ut! Og takk for det!
Og så: - La livets vilje skje!

Under et opphold på Ullevål Sykehus som hjertepasient, oppdaget redaktøren av "AKTIV" dette diktet på en av veggene i korridoren. Denne "monologen" eller hyllest til hjertet, kan vel alle være enige i, kanskje aller mest de som har opplevd hjerteproblemer. Diktet er gjengitt med personlig tillatelse fra forfatteren.